

בכל דרכיך דעהו

לימוד משותף לאורו של עמיחי ונינו הי"ד

ה' לא עוזב אותי בצבא, הנניסה הבריאה היא מתוך הקשבה לקב"ה. "בכל דרכיך דעהו" – לגלות את ה' ולהבין שהוא נגד פני בכל מעשה שאני עושה, גילוי האינסוף באותו מעשה זו הידיעה שה' מתגלה על ידי בארציות - דברים שכתב עמיחי לעצמו לפני הגיוס לצה"ל -

הפרשה שלנו, פרשת וירא מתחילה בתיאור מידת החסד הגדולה של אברהם אבינו שבהיותו חלש וכואב חיכה בכיליון עינים לאורחים שיופיעו:

"וירא ה' אל אברהם והוא יושב פתח האהל כחום היום"

המדרש על פסוק זה מביא לימוד מעניין:

"והוא יושב פתח האהל כחום היום. רבי ברכיה משום ר' לוי אמר: ישב כתיב, בקש לעמוד, א"ל הקדוש ברוך הוא: שב, אתה סימן לבניך - מה אתה יושב ושכינה עומדת כך בניך יושבין ושכינה עומדת על גבן, כשישראל נכנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות וקורין קריאת שמע והן יושבים לכבודי ואני על גבן" (בראשית רבה, מחז)

מה לדעתך משמעות הביטוי "מעשה אבות סימן לבנים"?

הרמב"ן על התורה בפרשת לך לך מלמד אותנו דבר חשוב:

"ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם" אומר לך כלל תבין אותו בכל הפרשיות הבאות בענין אברהם יצחק ויעקב, והוא ענין גדול הזכירוהו רבותינו בדרך קצרה, ואמרו: "כל מה שאירע לאבות סימן לבנים" לכן יאריכו הכתובים בסיפור המסעות וחפירת הבארות ושאר המקרים, ויחשוב החושב בהם כאלו הם דברים מיותרים אין בהם תועלת. וכולם באים ללמד על העתיד, כי כאשר יבוא המקרה לנביא משלשת האבות יתבונן ממנו הדבר הנגזר לבוא לזרעו.

כאן אמנם הרמב"ן מסביר שהכוונה היא שמה שאירע לאבותינו בזמנם, עתיד בצורה מסוימת לקרות גם לנו הבנים, ולכן כתבה התורה את הסיפורים והאירועים שהתרחשו עם אבות האומה, ללמדנו על העתיד. אך במקומות אחרים ניתן להבין כיוון נוסף בהסבר הרמב"ן, שמעשי האבות הם דוגמה לבנים, הכנה והסבר בשבילנו איך להתנהל ולהתנהג בחיים.

על פי ההסבר השני ננסה לחשוב,

מהם האירועים הגדולים שעוברים על אברהם בפרשתנו וכיצד אפשר ללמוד מהם:

אברהם משקר בנוגע לשרה כשהוא מגיע למצרים, מה היית עושה במקומו?

אחרי שאברהם נכנס לארץ, הוא נפרד מלוט אחיינו, אבל בהמשך הוא מסתכן ונלחם בארבעה מלכים חזקים בשביל לשחרר אותו, היינו יודעים אם לקחת את הסיכון?

בכל דרכיך דעהו

לימוד משותף לאורו של עמיחי ונינו הי"ד

האם אתם חושבים שניתן לקחת דוגמה מאחד האירועים הללו?

בפשטות נראה שלא, יש הבדל גדול בינינו לבין אברהם, הבדל שנתן לו את הכח והיכולת לדעת מה לעשות מתי ואיך. מה ההבדל? הקב"ה מלווה אותו בכל צעד ומדריך אותו כיצד לנהוג, אם כך, איך נוכל אנחנו, שלא נמצאים במדרגתו של אברהם אבינו, ואין לנו הדרכה ישירה מאת הבורא מה לעשות בכל מצב, איך נוכל להחליט ולפעול בחיים?

האם יש לך רעיון?

לשלמה המלך היה פיתרון, והוא חולק אותו איתנו בספר משלי כשכתב הדרכה לדורות:

"בכל דרכיך דעהו, והוא יישר אורחותיך" (משלי, ג'ו')

אומר שלמה, התפקיד שלנו הוא לזכור את ריבוננו של עולם בכל דרכינו, בכל הפעולות שאנו עושים וההחלטות שאנחנו מקבלים.

והוא, הקב"ה, כבר יישר אורחותינו, יעזור לנו ללכת ישר ולעשות את מה שנכון. לפי דברי שלמה, הדוגמה שניקח מאברהם, הסימן לבנים שצריכים אנו ללמוד הוא בדיוק זה, לא איך אברהם התנהג במקרה מסוים, אלא איך כל הזמן, בכל מצב, תמיד חשב על הקב"ה ועל עשיית רצונו.

פתאום המשימה בעקבות מעשי האבות הופכת לאפשרית, פתאום זה שייך לכולנו.

נסו לחשוב על החלטה מסוימת שקיבלתם בעבר, עם ובלי החיבור לידיעת השם ולאמונה בו.

דעו לכם, כי מי שחי בצורה כזו ומקיים את הציווי "בכל דרכיך דעהו", מרוויח דבר נוסף, כל חייו הופכים לקודש, כל פעולה שלו, אפילו של חולין, הופכת להיות קודש להשם, כיוון שהמטרה שהוא רואה תמיד לנגד עיניו היא עבודת השם והדבקות בו, כך שגם במקלחת, אוכל או אימוני כושר, הוא עובד את השם ומתקרב אליו, דבר זה נקרא: קידוש החומר, לקחת את הפעולות החומריות שלא קשורות בהכרח לרוחניות או קודש ולהעלות אותם לדרגה של קודש ועבודת השם. בעמל ובמאמץ, בעז"ה נזכה כולנו להגיע לרמות כאלה.

זכה עמיחי, שמימש את עבודת השם בכל דרכיו, בדברים שכתב ובהחלטות שקיבל, ניתן היה לראות שתמיד הקב"ה עמד לנגד עיניו וזה מה שהוביל אותו, ומתוך כך גם חיבר את ענייני החומר ישירות לקודש, כך באימוני כושר, בקניית רכב או בסתם נקיון של הבית.

"בכל דרכיך דעהו", צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם: כשהוא עוסק בתפלה, כשהוא עוסק בתורה וכן בהיותו עסוק בגמ"ח... וכן בכל הדברים שעושה, הרי באמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו יתברך, על-כן כל מה שעושה יהיה הכל דברי מצותו ורצונו, ויבקש בהם את שמו יתברך, כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוא עושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השם יתברך בכל הדרכים. (מוסר אביר, ב', ב')

מקור
להרחבה